

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren om sikring af afvikling af Iraks masseødelæggelsesvåben

Udenrigsminister Per Stig Møller under forespørgselsdebat i Folketinget d. 14.11.2002

Jeg vil gerne advare imod at undervurdere den potentielle trussel, som det irakiske regime faktisk udgør. Både den amerikanske og den britiske regering har for nylig fremlagt rapporter, der dokumenterer, at Irak har fortsat udviklingen af masseødelæggelsesvåben på trods af FN's resolutioner og restriktioner. Landet er i besiddelse af kemiske og af biologiske våben samt missiler med længere rækkevidde end den af FN tilladte grænse på 150 km.

Såfremt der ikke gribes ind, vil landet formentlig oven i købet have udviklet sit eget atomvåben i løbet af dette årti. Og hvad værre er, hvis Irak får fingre i beriget uran eller plutonium, vil landet formentlig kunne have en atombombe inden for et års tid. Der er med andre ord næppe tvivl om, at Irak har kapaciteten til at true den internationale fred og sikkerhed, og Saddam Hussein har med sine krige mod Iran og sin egen kurdiske og shiamuslimske befolkning til overflod demonstreret, at han også har viljen til at bruge den.

Efter omfattende forhandlinger mellem medlemmerne vedtog FN's Sikkerhedsråd den 8. november en ny resolution 1441, der skærper kravene til Irak og styrker og præciserer mandatet for våbeninspektørerne. Regeringen hilser den enstemmige vedtagelse af den nye resolution velkommen. Det er et vigtigt signal, at det internationale samfund har kunnet tale med én stemme i denne sag omfattende Norge og Syrien og de faste medlemmer. Hovedmålsætningen for Sikkerhedsrådet har fra starten været afvæbning af Irak. Resolutionen kræver ubetinget fri og uhindret adgang til alle installationer og områder i Irak for våbeninspektørerne, herunder også de præsidentielle områder, som jo er ganske store. Som statsministeren nævnte, pålægger resolutionen Irak inden for 7 dage at bekræfte sin vilje til at samarbejde om resolutionens gennemførelse. Efter 30 dage skal Irak fremlægge en fuldstændig rapport over landets masseødelæggelsesvåbenprogram, og inden for 45 dage skal våbeninspektionen genoptages. 60 dage herefter skal våbeninspektørernes første rapport foreligge.